

Neveden szólítottalak

2016. március – 5. rész

Kedves Fiataljaim és Családjaim,

most a nagyhéten a húsvétra való készülétkben, és hosszabb távon Péter 2016. július 8-i pappá szentelésére való készülétkben szeretném Önöket meghívni, hogy Jézus nyomában járjunk, mégpedig Péter nagy védőszentjének, Péter apostolnak a szemével.

Az az öröm ért, hogy az elmúlt héten egy kis családos zarándokcsoporttal Jézus nyomában járhattam a Szentföldön. Szeretném, ha részesülnének a különleges kegyelmekben, amiket e szent helyek közvetítenek.

Jézus a Genezáreti-tó partján meglátott két testvért – halászokat: Simont és Andrászt. Rájuk nézett, és ezt mondta nekik: kövessetek engem. És olyan egyszerűen hangzik: Azok otthagyták a hálójukat, és követték őt. Egy hivatástörténet. Jézus ránéz egy emberre, és ez a pillantás valamit elindít. Az ember szabadon válaszolhat erre.

A Jordán forrásánál van egy hely a sziklák között, ahol Jézus Simonnak, János fiának ezt mondta: Kéfénsnak fognak hívni, ami azt jelenti szikla – és én erre a kősziklára fogom építeni egyházamat, s az alvilág kapui nem vesznek erőt rajta. – Neked adom a mennyország kulcsait.

A Jordán forrása, a háttérben a sziklák között egy barlang, ahol Jézus Péterhez beszélt

Jézus kimond egy nevet. És ez egy ígélet. Ez vagy te – még akkor is, ha nem mindig eszerint élsz. Ez a meghívás szava – a meghívás a kiválasztottságnak is a szava. A kiválasztottság szava az ígélet szava: Eszközként akarlak használni az országomért. Eszközként akarlak használni, emberhalászként.

Nagy hivatásában megpróbáltatják, – neki sziklának kell lennie – és ő gyengének bizonyul. Ő egy szangvinikus és kolerikus ember. Lelkesedik, és azt mondja Jézusnak: „Uram, mit tehetünk érted, harcolni fogunk érted...” – És az Úr az válaszolja neki: „Péter, mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz engem.” De Péter ezt nem érti – még nem.

Amikor Jézus a bíróság előtt áll, és Péter ott van az udvaron, ezt mondja neki egy szolgáló: „Te nem az egyik tanítványa vagy?” – „Nem, nem ismerem ezt az embert” – válaszolja Péter. Fél egy szolgától.

Amikor megszólal a kakas, megérti. Kimegy, és keserves sírásra fakad.

Később – a feltámadás után – Jézus odajön Péterhez a Genezáreti-tónál. „Simon, János fia – szeretsz te engem?”

Péter azonnal válaszol: „Igen, Uram, szeretlek.” Az Úr megismétli a kérdését, és aztán még egyszer. Péter ettől szomorú lesz. Pontosan tudja, miért kérdezi őt háromszor az Úr – Péter háromszor tagadta meg Jézust.

Szent Péter szobra Kafarnaumban

Péter leborul Jézus előtt a szeretetvizsgálat után – Genezáreti-tó

Péter alázatosan válaszol: „Uram, te mindent tudsz. Te tudod azt, hogy szeretlek téged.”

Uram, te mindent tudsz – tudod, hogy mennyire gyenge vagyok – és tudod azt is, hogy szeretlek.

És az Úr válaszol: „Legeltesd bárányaimat!” Légy szikla az egyház számára, megkapod hozzá az erőt. Megkapod a vezetés képességét, nem magad miatt, hanem a szeretet miatt, mert a szeretetben velem összekapcsolódva maradsz, és részesülsz az erőmből, mert így általad cselekedhetek – te, mint az én eszközőm.

Egy ilyen név meghívás, egy ígéret – ez vagy te.

Meg szeretném hívni Önöket, hogy saját életüket és saját hivatásukat Szent Péterében tükröződve szemléljék. Mindannyian meghívást kaptunk, hogy apostolok, emberhalászok legyünk. Isten minket is nevünkön szólít. Rám teszi a kezét, és azt mondja: „Az enyém vagy!” Jézus meghív, hogy kövessem őt papként, szerzetesnővéreként, keresztény házasemberként...

Meghívom Önöket, hogy most a nagyhéten tegyék fel maguknak a kérdést: Ki vagyok én Jézus keresztútján?

- Péter, aki elárulta őt, és aki ennek ellenére őt szíve legmélyéig szereti?
- Veronika, aki bátran megteszi neki a szeretet szolgálatát?
- Simon, aki segít Jézusnak cipelni a keresztet – először kényszerítve, de aztán önként?
- A síró asszonyok közé tartozom?
- Én vagyok Pilátus, aki Jézust elítélte?
- Vagy egy segítő, aki leveszi Jézust a keresztről, mint Ozsvári Csaba egy festményen, amit egy barátja festett róla?

Csaba egyetemista korában kereső volt. Végül a kérdéseire a választ a katolikus egyházban fedezte fel. A mélység és a feltétel nélküliség embere volt. Elhatározta, hogy egész művészi tevékenységét csak Krisztusnak szenteli, tehát csak vallásos műalkotásokat készít. Ezt így fejezte ki:

„A művészetben és a művészetén kívül engem nem érdekel más, mint Jézus Krisztus. És semmi másról nem akarok szólni, csak az Isten dicsőségéről. Ha ez nem megy, akkor inkább hallgatok. Hívó emberként Isten közelségére vágyom. Társaságát keresem a szentmisében, imádságban, a családomban és a mindennapi munkámban. Amikor

dolgozom, az ábrázolandó témában vagy liturgikus tárgyban újra és újra meg kell élnem a kapcsolatomat Istennel... A szenvedő Jézus Krisztus ábrázolásakor a Megfeszített testének, sebeinek és arcvonásainak megformálásakor sokszor megrendítő az Ő közelsége. Megrendítő és félelmetes, de csodálatos is, mert csak az Ő közelségében élhető az Élet. Valamit ilyenkor megsejthet az ember a végtelen Istentről.”

„Életem gazdagságát Jézus Krisztustól kaptam. Ez azt jelenti, mindig az ő közelségében szeretném élni az életemet, neki köszönhetek mindent. Az Egyházat, melynek keretei nélkül nem tudom elképzelni hitemet, az életemet és a családomat: a feleségemet és gyermekeimet. Ez számomra nem háttér, hanem minden.”

Csaba halálának napja július 9-e, a nap Csermák Péter pappá szentelése és újmiséje között. Bízunk az ő mennyei munkálkodásában – és vele együtt sok szeretettünkében, akik már előttünk járnak, hogy Isten az ő közbenjárásukra még sokakat meghív eszközként a magyar Schönstatt Mozgalom számára.

Gondoljuk át: Ki vagyok én Jézus keresztútján? Milyen néven hív engem Jézus?

Most a nagyhéten és a húsvétkor különösen is kapcsolatban vagyok Önökkel és Veletek, kedves F fiatalok és Családok. Szívemből kívánok mindnyájuknak boldog és áldott húsvéti ünnepet, és örülök a viszontlátásnak hamarosan a kápolnaünnep alkalmával, és legkésőbb július 8-án Péter pappá szentelésekor.

Szeretettel:

Gertrúd-Mária nővér

Golgota a Szent Sír-templomban Jeruzsálemben